

A la residència

?Que fas, tan a soles? ?diu, i ella té un sobresalt

És en un racó del jardí, sola, separada dels altres avis, asseguda a la cadira de rodes. El sol li escalfa l'esquena, la nuca, el cap mal pentinat; té els ulls fixos en un roser de flors grogues, que potser no observa.

La infermera se li apropa.

?Que fas, tan a soles? ?diu, i ella té un sobresalt.

?A soles?... Què dius! ?fa, amb una veu remota, plena d'esquerdes?. M'he sentit sola ara, quan m'has parlat. Abans estava amb els pares, amb els germans, amb el meu nòvio... Quina millor companyia?